

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7T/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010463
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119010463.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica na hlavnom pojednávaní dňa 22. 10. 2019 konajúc samosudcom JUDr. Barbarou Sopkovou v trestnej veci obžalovaného K. F., nar. XX. XX. XXXX v L. L., takto

rozhodol:

K. F., nar. XX. XX. XXXX v L. L., trvale bydliskom H. XXXX/XX, L. L.,

je vinný, že

v období od 01. 02. 2018 doposiaľ v mieste trvalého bydliska a na iných miestach, kde sa zdržiava, si riadne neplní svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 31P/246/2012 zo dňa 27. 02. 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoP/27/2013 zo dňa 15. 05. 2013, právoplatný dňa 31. 05. 2013, a to prispievať na výživu syna H. F., nar. XX. XX. XXXX sumou vo výške 150,00 Eur od 31. 05. 2013, vždy do 15. dňa v mesiaci do rúk matky H. H. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bydliskom H. XX, L. L. si takto určenú povinnosť riadne neplnil, aj keď v období od apríla 2018 do novembra 2018, kedy sa nachádzal v ÚVTOS pre mladistvých Sučany, tu si vyživovaciu povinnosť riadne nahlásil, v predmetnom období nepoberal žiadnu dávku vyplácanú Sociálnou poisťovňou, nebol poberateľom žiadnej dávky vyplácanej príslušným Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, od 20. 11. 2018 je evidovaný príslušným Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v evidencii nezamestnaných, pričom v období od 05. 03. 2018 do 13. 03. 2018 bol zamestnaný v spoločnosti PP Trend House s. r. o., čím mu vznikol dlh na výživnom voči H. H. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bydliskom H. XX, L. L., do 07. 06. 2019 vo výške 2 250,00 Eur a voči H. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bydliskom H. XX, L. L. od 07. 06. 2019 do súčasnosti vo výške 750,00 Eur, pričom rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/45/2017 zo dňa 02. 11. 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/13/2018 zo dňa 31. 01. 2018 bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá a podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona sa ukladá dohľad probačného a mediačného úradníka nad správaním sa obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba v trvaní 5 (piatich) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 Trestného zákona sa obžalovanému počas plynutia probačného dohľadu a skúšobnej doby ukladajú povinnosti spočívajúce:

- v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe poškodenej H.. H. F., X.. XX. XX. XXXX, V. L. H. XXXX/XX, L. L., zameškané výživné v celkovej výške 2 250,00 Eur
- v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe poškodenému H. F., X.. XX. XX. XXXX, V. L. H. XXXX/XX, L. L., zameškané výživné v celkovej výške 750,00 Eur.
- v príkaze zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona je obžalovaný povinný strpieť kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica dňa 06. 06. 2019 podal na súd obžalobu pod sp. zn. 1 Pv 151/19/6601 na obv. K. F. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, v období od 01. 02. 2018 doposiaľ v mieste trvalého bydliska a na iných miestach, kde sa zdržiava, si riadne neplní svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 31P/246/2012 zo dňa 27. 02. 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoP/27/2013 zo dňa 15. 05. 2013, právoplatný dňa 31. 05. 2013, a to prispievať na výživu syna H. F., X.. XX. XX. XXXX sumou vo výške 150,00 Eur od 31. 05. 2013, vždy do 15. dňa v mesiaci do rúk matky H.. H. F., X.. XX. XX. XXXX, V. L. H.M. XX, L. L. si takto určenú povinnosť riadne neplnil, aj keď v období od apríla 2018 do novembra 2018, kedy sa nachádzal v ÚVTOS pre mladistvých Sučany, tu si vyživovaciu povinnosť riadne nahlásil, v predmetnom období nepoberal žiadnu dávku vyplácanú Sociálnou poisťovňou, nebol poberateľom žiadnej dávky vyplácanej príslušným Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, od 20. 11. 2018 je evidovaný príslušným Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v evidencii nezamestnaných, pričom v období od 05. 03. 2018 do 13. 03. 2018 bol zamestnaný v spoločnosti PP Trend House s. r. o., čím mu vznikol dlh na výživnom voči H.. H. F.Á., X.. XX. XX. XXXX, V. L. H. XX, L. L., do 07. 06. 2019 vo výške 1 200,00 Eur, pričom rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/45/2017 zo dňa 02. 11. 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/13/2018 zo dňa 31. 01. 2018 bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Súd dňa 28. 06. 2019 rozhodol trestným rozkazom sp. zn. 7T/27/2019, voči ktorému podal obvinený odpor dôvodiac, že neboli naplnené znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu, pričom sú v rozhodnutí uvádzané nepravdivé skutočnosti ako aj nesprávny výpočet sumy či iné dôvody, kvôli ktorým sa skutok nestal tak, ako je uvedené v rozsudku. Na základe pochybenia konaním prokuratúry nie je možné posúdiť skutok ako trestný čin, v dôsledku čoho súd určil termín hlavného pojednávania, na ktorom vykonal dokazovanie.

Dňa 21. 10. 2019 bolo súdu doručené podanie obhajcu spolu s predložením plnej moci a so žiadosťou o odročenie termínu hlavného pojednávania, nakoľko sa podľa jeho názoru nie je možné náležite pripraviť na hlavné pojednávanie v tak krátkom čase. Súd na uvedenú žiadosť reagoval tak, že vytýčený termín hlavného pojednávania nezrušil a na hlavnom pojednávaní odôvodnil svoj postup tým, že obžalovaný mal dostatok času na zvolenie si obhajcu a poukázal aj na včasné doručenie predvolania na hlavné pojednávanie obžalovanému, v dôsledku čoho bola zachovaná lehota na prípravu pojednávania tak na jeho strane, ako i na strane prokurátora či poškodených.

I.

Obhajoba poukazovala na skutočnosť, že obžalovaný zrejme neporozumel skutku, ktorý mu je kladený za vinu, poukázal na to, že sa jedná o trestný čin zanedbania povinnej výživy, kde je možné rozhodnúť aj inak ako len odsudzujúcim rozsudkom, napríklad zastavením trestného stíhania v prípade zaplatenia výživného.

Obžalovaný K. F.Č. na hlavnom pojednávaní neurobil ani jedno z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku. V čase, keď podal odpor, nebolo rozhodnuté súdom o jeho návrhu na zníženie výživného na syna H. F., ktorý si podal z dôvodu, že v čase podania návrhu bol vo výkone trestu odňatia slobody. Toto súdne konanie bolo ukončené až po vydaní trestného rozkazu. Preto má za to, že v čase vydania trestného rozkazu nebolo jasné, aká je vlastne výška zameškaného výživného. Napriek tomu, že si žiadosť podal pred nástupom na výkon trestu odňatia slobody, súd konštatoval že nenastali skutočnosťmi spôsobujúce zmenu vyživovacej povinnosti. Následne si opätovne podal návrh na zmenu výšky výživného, keď už vo výkone trestu odňatia slobody bol s tým, že súd rozhodol tak, že konanie zastavil uvádzajúc, že už o takomto jeho návrhu rozhodnuté raz bolo. Krajský súd však rozhodnutie okresného súdu vo veci zníženia výživného zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu a vec mu vrátil, poukazujúc, že už nie je vo výkone trestu odňatia slobody, avšak súd zasa rozhodol tak, že napriek skutočnosti, že vo výkone trestu odňatia slobody poberal obžalovaný len mzdu vo výške 30,00 Eur, je naďalej povinný platiť výživné vo výške 150,00 Eur mesačne. Tiež konštatujúc, že vo výkone trestu odňatia slobody bol obžalovaný dobrovoľne. Uvedeným spôsobom mu vznikla dlžná čiastka na výživnom, ktorú nevie, akým spôsobom by mohla byť uhradená počas výkonu trestu odňatia slobody. Má za to, že aj v tomto konaní bude rozhodnuté tak, že pôjde do výkonu trestu odňatia slobody opäť, a znova nemá vedomosť o tom, akým spôsobom si má plniť vyživovaciu povinnosť vo výške 150,00 Eur mesačne, napriek tomu, že takúto čiastku vo výkone trestu odňatia slobody nebude zarábať. Navrhol, aby mu bol uložený aj trest na doživotie, nakoľko stále sa bude dostávať do takejto situácie a nemá šancu sa tejto dlžby zbaviť. Netuší, pod akými spisovými značkami boli vedené konania na okresnom súde súvisiace s návrhom na zníženie výživného, napriek tomu, že o tejto skutočnosti mal vedomosť už v čase podania odporu voči trestnému rozkazu. Podľa jeho názoru nie je pre súd relevantné, akým spôsobom, akou formou bolo rozhodnuté o jeho dvoch návrhoch na zníženie výživného, preto ich k odporu ani nepriložil a ani ich ako dôkaz neoznačil. Vychádza z toho, že rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo povedané, že nemá právo žiadať o zníženie výživného, pretože je dobrovoľne vo výkone trestu odňatia slobody, čiže žiadny sudca mu neznižuje výživné, pokiaľ je on vo výkone trestu odňatia slobody. Má za to, že súd by ich za relevantné nepovažoval ani v trestnom konaní. Podľa neho je jedno, o aké konanie či o akú vec ide, je toho názoru, že ak raz najvyšší súd alebo ústavný súd vyslovil svoj názor, je takýmto názorom viazaný akýkoľvek súd v akomkoľvek konaní a nemôže prvostupňový súd konať v rozpore s takýmto názorom. Je pravdou, že od 01. 02. 2018 až doteraz si neplní vyživovaciu povinnosť, pretože je vedený na úrade práce v evidencii a k evidencii došlo potom, čo bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, čím potvrdil, že neplatil a neplní si vyživovaciu povinnosť od 01. 02. 2018 až doteraz. Je si vedomý toho, že je povinný platiť výživné a to konkrétne vo výške 150,00 Eur mesačne. Neplatil výživné, pretože bol vo výkone trestu odňatia slobody a to od apríla do novembra 2018. Vo zvyšku bol evidovaný na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny. Má teda za to, že je v rozpore so skutočnosťou potom to, čo je uvedené v obžalobe prokurátora, teda že nie je evidovaný príslušným úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Pracovný pomer, ktorý mal, ukončil dohodou, pretože bola mu doručená výzva na nástup do výkonu trestu odňatia slobody a nechcel zamestnávateľa zaťažovať administratívou v tom zmysle, že nastúpi výkon trestu odňatia slobody. Od novembra 2018 je evidovaným uchádzačom o zamestnanie, nemá žiadny príjem, preto výživné neplatí. Na dávky poskytované úradom nemá nárok. Zamestnanie si hľadá, ale okresný súd uviedol, že je schopný zarobiť si až 1 000,00 Eur, avšak takéto zamestnanie mu nikto nechce dať, všade mu ponúkajú zárobok vo výške 500,00 Eur či 600,00 Eur mesačne. Jeho aktuálny mesačný príjem je teda nula. S poškodenou ako aj so synom žije v jednej domácnosti aj po rozvode manželstva, pretože už 6 rokov sa súdia. Prvostupňový súd už vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva rozhodol, avšak podal si odvolanie voči tomuto rozsudku, nakoľko má za to, že je v rozpore s logikou. Aktuálne teda s H. H. F. ako aj H. F. obývajú jeden trojizbový byt tak, že on má k dispozícii jednu izbu, H. H. F. R. H. F. sú v ďalšej izbe, kuchyňa, kúpeľňa sú spoločnými priestormi. Vehementne sa snaží vyhýbať akémukoľvek kontaktu s týmito osobami. Na uhrádzaní nákladov na domácnosť sa nepodieľa. H. F. si už aj podala návrh, ktorého predmetom je náhrada takto vynaložených výdavkov spojených s bývaním, pričom vec je už aj na exekútorskom úrade. Má za to, že ak v byte býva H. H. F., jej priateľ ako i syn H. F., on nemá dôvod uhrádzať polovicu nákladov spojených s bývaním pričom priateľ H. H. F. sa v byte zdržiaval 6 rokov. Ak by sa aj osamostatnil, na základe exekučných konaní, ktoré sú voči jeho osobe

vedené, ostal by mu čistý príjem vo výške 280,00 Eur a čo z týchto peňazí dokáže človek sám, ktorý chce niekde bývať. Pokiaľ sa nevyrieši situácia s bezpodielovým spoluvlastníctvom manželov, ktoré je predmetom súdneho konania, má za to, že sa najbližších 10 rokov zo svojej situácie nedostane a mohol by teda žiť len z príjmu vo výške 280,00 Eur mesačne. So svojím synom nemá absolútne žiadny vzťah.

Svedkyňa - poškodená H. H. F., v tomto postavení do 07. 06. 2019, kedy syn H. F. nadobudol plnoletosť, v dôsledku čoho má postavenie poškodeného v trestnom konaní už ďalej on, avšak ho na základe splnomocnenia zastupuje aj v konaní pred súdom, kde H. F. s tým súhlasil, aby takýto postup súd zvolil, uviedla, že H. F. je ich spoločný syn s obžalovaným, ktorý obžalovaný je jej bývalý manžel. Výživné jej obžalovaný prakticky neuhradil od mesiaca december 2016. Po uvedenom termíne zo strany obžalovaného ešte došlo k určitej úhrade, avšak išlo o dlh na výživnom, ktorý vznikol obžalovanému ešte pred termínom mesiaca december 2016. Následne postupovala tak, že na obžalovaného podala trestné oznámenie za neplatenie výživného, za obdobie od mesiaca február 2018 až doteraz, kedy obžalovaný neuhradil žiadnu sumu na výživné a neurobil tak ani po tom, čo H. F. nadobudol plnoletosť. Teda neuhradil a dlhuje na výživnom tak jej ako aj synovi H. F.. Uviedla ešte, že ani nadobudnutím plnoletosti H. nedošlo k zmene miesta platby, to znamená, že obžalovaný by stále mal uhrádzať výživné k jej rukám. Syn H. zatiaľ nemá ani vlastný účet. Obžalovaný synovi na výživu neprispieval žiadnym spôsobom, nadobudnutím plnoletosti k jeho narodeninám svedkyňa požiadala obžalovaného, aby mu aspoň zakúpil nejaký dar, avšak k tomuto nedošlo. Na spresnenie ich vzťahov uviedla, že k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov medzi ňou a obžalovaným ešte stále nedošlo. Rozsudok súdu prvého stupňa síce uvádza, že by mu mala určitú sumu vyplatiť titulom vyrovnania podielov, ale zároveň je obžalovaný povinný jej uhradiť to, čo ona namiesto neho plnila zo zmluvy o úvere a tiež by sa mal stať dlžníkom úveru.

Podľa § 269 Trestného poriadku boli prečítané listinné dôkazy:

spis 31P/246/2012:

- rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 32P/311/2014 zo dňa 07. 05. 2015

spis 32P/214/2017

- rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 32P/214/2017 zo dňa 01. 03. 2017

spis 37P/62/2018

- uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 37P/62/2018 zo dňa 23. 08. 2018 o zastavení konania

- uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Cop/42/2018 zo dňa 09. 01. 2019

- zápisnica zo dňa 28. 08. 2019

- uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 37P/62/2018 zo dňa 27. 08. 2019

vyšetrovací spis:

- rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici (č. l. 30 - 39)

- rodný list (č. l. 40)

- potvrdenie o návšteve školy (č. l. 41)

- správa daňového úradu (č. l. 43)

- výpis zo živnostenského registra (č. l. 44)

- správa ÚPSVaR (č. l. 46)

- správa Sociálnej poisťovne (č. l. 47 - 50)

- správa ÚVTOS pre mladistvých Sučany (č. l. 54 - 57)

- správa exekútora (č. l. 58 - 61)

II.

Prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona sa dopustí ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného a spácha čin, hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený, alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Podľa § 15 písm. a) Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Obžalovaný napriek jeho obrane a obhajobe smerujúcej k preukázaniu toho, že on skutočne nie je schopný zaplatiť výživné a ani dlh a výživnom, čo majú dokazovať aj jeho návrhy na zníženie výživného, ani raz nepoprel, že nezaplatil výživné na svojho syna H. F. riadne a však. Z dokazovania jednoznačne vyplynul záver, tak z výpovede obžalovaného ako i z výpovede H.. H. F., či už v postavení poškodenej alebo následne splnomocnenej zástupkyne, že obžalovaný vyživovaciu povinnosť nielenže neplní od mesiaca február 2018, ale nerobil tak ani v minulosti, o čom svedčí jeho odsúdenie vyplývajúce mu z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/45/2017 zo dňa 02. 11. 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/13/2018 zo dňa 31. 01. 2018.

Súd za účelom objasnenia vzťahov medzi obžalovaným, H.. H. F. ako i spoločným synom H. počas hlavného pojednávania zaobstaral tzv. opatrovanecký spis maloletého dieťaťa, z ktorého vyplynulo, že manželstvo H.. H. F. a obžalovaného bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 31P/246/2012 zo dňa 27. 02. 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Cop/27/2013 zo dňa 15. 05. 2013. Okrem samotného rozvodu manželstva z týchto rozhodnutí aj vyplýva, že obžalovaný je povinný prispievať na výživu H. F. sumou vo výške 150,00 Eur mesačne a to k rukám matky, H.. H. F.. Už dňa 12. 11. 2014 obžalovaný K. F. podal na Okresný súd Banská Bystrica návrh na zníženie výživného, vedený pod sp. zn. 32P/311/2014, kde už uvádza, že od 18. 09. 2012 do 31. 12. 2013 prevádzkoval živnosť s čistým mesačným príjmom vo výške 89,00 Eur. Následne od 08. 01. 2014 do 06. 04. 2014 bol evidovaný na úrade práce a nemal žiadny príjem. Živnosť si obnovil na obdobie od 07. 04. 2014 do 23. 07. 2014, avšak ani zákazky mu nepokryli viac ako len náklady na potraviny, aby prežil. Preto je opätovne od 13. 08. 2014 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Navrhol, aby ho súd zaviazal prispievaním na výživné H. F. len sumou 30,00 Eur mesačne. Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 32P/311/2014 zo dňa 07. 05. 2015 súd tento návrh zamietol. Obžalovaný ďalším návrhom doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica zo dňa 02. 10. 2017, ktoré bolo vedené pod sp. zn. 32P/214/2017, požiadal o zníženie výživného uvádzajúc, že je proti nemu vedené trestné konanie vo veci neplatenia výživného pod sp. zn. 3T/45/2017 za obdobie od decembra 2016, odkedy nemal žiadny príjem. Obžalovaný v návrhu uvádza, že podľa rozhodnutia krajského súdu je o jeho prácu na trhu záujem, avšak trh nerešpektoval rozhodnutie súdu a o jeho prácu záujem neprejavil. O tomto návrhu súd rozhodol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 32P/214/2017 zo dňa 01. 03. 2017 tak, že tento návrh opätovne zamietol. Naposledy si obžalovaný podal návrh na zníženie výživného dňa 14. 03. 2018, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 37P/62/2018 uvádzajúc a žiadajúc, aby súd dočasne znížil výšku výživného, nakoľko má nastúpiť výkon trestu odňatia slobody. Konanie sa skončilo vydaním uznesenia sp. zn. 37P/62/2018 zo dňa 28. 08. 2019 o zastavení konania pre späťvzatie návrhu obžalovaným.

Z uvedeného opatrovaneckého spisu ako i z ďalších dôkazov vykonaných v prípravnom konaní a následne v konaní pred súdom mal súd za preukázané, že obžalovaný dlhodobo, a to aj pred dobou uvedenou v skutkovej vete aktuálne prejednávanej obžaloby neplatil synovi H. F. výživné a neplnil si tak zákonom ustanovenú vyživovaciu povinnosť, pričom tak robil vedome, o čom svedčí nielen jeho samotná výpoveď v trestnom konaní, ale tak isto o tom svedčia aj ním podávané návrhy na zníženie výživného, kde opakovane deklaruje, že prácu nemá, nevie si ju nájsť, trh o neho nemá záujem, ak aj prácu má, nedokáže mu pokryť jeho náklady. Rovnaký postoj obžalovaný deklaroval i na hlavnom pojednávaní, kde podľa jeho názoru sú súdy proti nemu, keďže ho presvedčajú o tom, že je schopný nájsť si zamestnanie, zarábať a dosahovať taký príjem, ktorý by pokryl nielen jeho náklady, ale vykryl by i jeho povinnosti vyplývajúce mu vo vzťahu k jeho dieťaťu. Je nevyhnutné uviesť, že postoj obžalovaného k dosahovaniu príjmu je taký, že radšej sa nezamestná, radšej sa neosamostatní a neodsťahuje zo spoločnej domácnosti, ktorú obýva so svojim synom i H.. H. F. preto, lebo ak by tak aj urobil, a teda by sa zamestnal, exekútor by siahol na jeho príjem pre jeho predchádzajúce dlhy, ako i pre vedené exekučné konania, a po vykonaní zrážok na tieto exekúcie by mu ostalo „len 280,00 Eur“, z čoho on žiť nedokáže.

Je tak nepochybné, že obžalovaný nielenže si je vedomý neplnenia si zákonnej povinnosti, ktorú dokonca neplní vedome, a teda s priamym úmyslom, ale nie je ochotný pre zlepšenie svojej vlastnej situácie, v dôsledku ktorej by došlo aj k zlepšeniu situácie jeho syna, urobiť absolútne nič. Zaujal postoj, že všetci sú proti nemu, počnúc synom, bývalou manželkou, končiac súdmi. Absolútne rezignoval na akékoľvek aktívne konanie, ktoré by ho mohlo vymaniť z jeho nepriaznivej životnej situácie a to aj napriek

tomu, že obžalovaný je v produktívnom veku, sám priznal, že je schopný nájsť si zamestnanie, ale tak neurobí, pretože už dopredu kalkuluje, koľko by mu peňazí ostalo na jeho vlastné náklady, čo ale nie je prípustné z hľadiska ochrany záujmov jeho vlastného dieťaťa a teda nie je to prípustné ani z hľadiska poskytovania ochrany takéhoto konania zákonom.

V rozhodnom období pre určenie, či obžalovaný bol alebo nebol schopný platiť výživné, tento aj s prihliadnutím na svoj vek bol nepochybne osobou schopnou zamestnať sa a dosahovať taký príjem, ktorý by postačoval na úhradu výživného. Z dokazovania vyplynulo, že obžalovaný nepoberal dávky v hmotnej núdzi, nepoberal dôchodok či nemocenské dávky a ani dávky v nezamestnanosti. Je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, hoci bol na dobu 8 dní zamestnaný. Pracovný pomer však radšej ukončil dohodou z vlastnej iniciatívy, aby „nerobil starosti zamestnávateľovi“ preto, že mu bola doručená výzva na nástup do výkonu trestu odňatia slobody. Aj keď je obžalovaný vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nič mu nebráni a dokonca je to jeho povinnosťou aktívne si zamestnanie hľadať. Nie je odkázaný len na ponuky úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a dokonca sa už raz aj zamestnal, čo len potvrdzuje jeho schopnosť nájsť si zamestnanie. Obžalovaný o výške vyživovacej povinnosti vedel a hoci požiadal o zníženie výživného, súd výšku určeného výživného nezmenil, a teda obžalovaný má vedomosť tak o výške výživného, ako i o platobnom mieste vyživovacej povinnosti.

Prihliadnuc na uvedené pre určenie výšky zameškaného výživného pre H. F. súd bral do úvahy obdobie od 01. 02. 2018 až do vyhlásenia rozhodnutia na hlavnom pojednávaní dňa 22. 10. 2019. Vyživovacia povinnosť a jej plnenie sa mu neprerušilo ani počas výkonu trestu odňatia slobody a žiadnym spôsobom to neznižilo jeho dlh na zameškanom výživnom.

Zhodnotiac vyššie uvedené, bez pochyb vyplynulo, že obžalovaný z hľadiska objektívnej stránky konal tak, že od 01. 02. 2018 si neplnil vyživovaciu povinnosť, o ktorej existencii ako aj výške vedomosť mal, k jeho zníženiu nedošlo a konal tak, hoci aj bol zamestnaný, hoci aj bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nepoberal žiadne dávky. Jeho konanie je pritom pokračujúce, trvajúce - až do vyhlásenia rozhodnutia súdu v tejto veci. Obžalovaný svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty a dopustil sa prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, pretože v jeho prípade bol už za rovnaký trestný čin odsúdený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/45/2017 zo dňa 02. 11. 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/13/2018 zo dňa 31. 01. 2018, zo spáchania ktorého ho súd uznal vinným, pretože neboli zistené ani okolnosti vylučujúce trestnú zodpovednosť.

III.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol u obžalovaného na spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, jeho osobu, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný bol doteraz štyrikrát súdom trestaný, z toho dvakrát pre neplnenie si vyživovacej povinnosti, v roku 2013 a v roku 2018. Okrem toho maril aj výkon úradného rozhodnutia, z ktorého bol uznaný vinným a za ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/86/2016 zo dňa 11. 04. 2017 podmienený trest odňatia slobody spolu s uložením trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na tri roky, v dôsledku čoho následne mu aj trest ukladaný pre spáchanie trestného činu zanedbania povinnej výživy musel byť uložený ako nepodmienečný trest odňatia slobody. Okrem toho sa obžalovaný dopustil aj piatich priestupkov, štyroch na úseku cestnej premávky a jedného v roku 2014 ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

Z Mesta Banská Bystrica, kde má obžalovaný nahlásený trvalý pobyt, nie je bližšie hodnotený, nakoľko sa na predvolanie mesta ani nedostavil a svoju neúčast' neospravedlnil.

Súd u obžalovaného nevzhladol žiadnu poľahčujúcu okolnosť, naopak prihliadol na jednu príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona a síce, že už bol za trestný čin odsúdený.

Poznajúc uvedené, súd musel aplikovať zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu pri prevahe príťažujúcich okolností a pri svojich úvahách o výške trestu vychádzal z upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3

Trestného zákona v rozmedzí od 28 mesiacov do 5 rokov. Mohol byť tak ukladaný podmienený alebo nepodmienečný trest odňatia slobody, alternatívne tresty neprichádzali do úvahy, súd ich uloženie s prihliadnutím na prejednávany skutok nepovažoval za efektívne (peňažný trest by nebolo možné uložiť vôbec, s trestom povinnej práce obžalovaný nevyjadril súhlas). Pri úvahách o treste odňatia slobody súd prihliadal predovšetkým na osobu obžalovaného a tak isto aj na jeho osobné a majetkové pomery a hoci bol obžalovaný už dvakrát súdom trestne stíhaný a aj odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy, súd uložil najprísnejší podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov s určením skúšobnej doby 5 (piatich) rokov a zároveň s uložením dohľadu probačného a mediačného úradníka nad správaním sa obžalovaného v skúšobnej dobe.

Pri rozhodovaní o treste súd tiež dospel k presvedčeniu, že výkon nepodmienečného trestu u obžalovaného nie je nevyhnutný a že ochranu spoločnosti je možné zabezpečiť aj tak, že bude podrobený probačnému dohľadu, čím bude intenzívnejšie a lepšie motivovaný k náprave, ako by tomu bolo vo výkone trestu.

Pre podmienený trest sa súd rozhodol berúc do úvahy, že pri nepodmienečnom treste odňatia slobody by sa obžalovaný opätovne dostal do situácie, že by nemohol platiť výživné, nemohol sa zamestnať, v dôsledku čoho by mu znova narastal dlh. Dal obžalovanému šancu na to, aby počas skúšobnej doby naozaj preukázal, že je schopný sám sa dostať zo situácie, v ktorej sa ocitol len vlastným pričinením, a to nezaujmom o prácu, o syna, nezaujmom a rezignáciou k životu, schopnosti sám sa živiť, zamestnať sa, uhrádzať si všetky náklady súvisiace či už s bývaním alebo s ostatnými nákladmi na živobytie. Okrem toho súd uložil obžalovanému i primerané povinnosti spočívajúce predovšetkým v náhrade zameškaného výživného, či už H. F., ako následne i po dosiahnutí plnoletosti synovi H. F., avšak tak isto v príkaze zamestnať sa, alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie, čo nebude naplnené tým spôsobom, ako to doteraz obžalovaný deklaroval, že trh o jeho prácu nemá záujem. Obžalovaný si vykladá rozhodnutia súdov ako i samotný zákon absolútne až fatálne, vníma len pre neho nepriaznivé dôsledky a nevidí žiadnu možnosť na zlepšenie. Pokiaľ tento svoj postoj zmení a nebude sa považovať za obeť, výrazne to ovplyvní aj jeho konanie, jeho život.

Pri určení výšky zameškaného výživného súd vychádzal z okolností veci, a síce vzal do úvahy obdobie od 01. 02. 2018 do 22. 10. 2019, počas ktorého mal obžalovaný uhrádzať mesačné výživné 150,00 Eur k 15. dňu vopred. Súd musel vziať do úvahy aj okolnosť, že dňa 07. 06. 2019 H. F. nadobudol plnoletosť a hoci k samotnej zmene platobného miesta nedošlo, došlo k zmene oprávnenej osoby, a teda v období od 01. 02. 2018 do 07. 06. 2019 súd obžalovanému uložil povinnosť zaplatiť zameškané výživné vo výške 2 250,00 Eur H. F. t. j. 15 x 150,00 Eur a následne od 07. 06. 2019 až do vyhlásenia rozhodnutia sumu vo výške 750,00 Eur H. F., ako osobe oprávnenej, t. j. 5 x 150,00 Eur.

Na základe uvedených skutočností a zisteného skutkového stavu senát súdu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici.